

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 10Co/358/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2215220988
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlatica Javorová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2215220988.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zlatice Javorovej a členov senátu JUDr. Gabriely Briškovej a JUDr. Martina Holiča v právnej veci žalobcu: S. B., nar. XX. E. XXXX, trvalo bytom R., E. ulica XXX/XX, zastúpeného advokátom: JUDr. Ľudovít Földes, Domašská 11, 821 07 Bratislava - Ružinov, proti žalovanému: U. S., nar. X.. X. XXXX, trvalo bytom B. Q., S. XXXX/XX, zastúpenému advokátkou: JUDr. Helena Buzgóová, Alžbetínske nám. 2, 929 01 Dunajská Streda, o náhradu škody na zdraví, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda z 26. júna 2017 č. k. 11C/635/2015-92, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti veci samej a v časti o náhrade trov konania potvrdzuje.

II. Žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie I. žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu 404 eur s 5,15% úrokom z omeškania ročne zo sumy 322 eur od 27.06.2014 do zaplatenia a s 5% úrokom z omeškania ročne zo sumy 82 eur od 19.08.2016 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku; II. vo zvyšku žalobu na nároku na úrok z omeškania zamietol; III. žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Právne svoje rozhodnutie vo veci samej odôvodnil ust. § 420 ods. 1, § 444, § 445, § 446, § 517 ods. 2 O. z. (Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení); § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia O. z.; poukazom na vyhlášku č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia. Vecne dôvodil, že žalobca sa žalobou domáhal voči žalovanému náhrady škody za spôsobené zranenia následkom ublíženia na zdraví žalovaným. Žalobca v žalobe tvrdil, že 19.10.2013 bol na diskotéke bezdôvodne fyzicky napadnutý žalovaným, ktorý ho udrel päťou do nosa, dôsledkom čoho sa žalobca zohol, kedy ho žalovaný opakovane znovu udrel do zadnej časti hlavy, čím žalobcovi spôsobil poškodenie zdravia - zranenia, a to pomliaždenie hlavy, oderky a pomliaždenie nosa, tváre, čela a pomliaždenie hrudníka s dobou liečenia od 19.10. do 25.10.2013, spojenú s práceneschopnosťou (ďalej len „PN“) v trvaní od 19.10. do 28.10.2013, za ktorý skutok bol žalovaný trestne stíhaný pre prečin ublíženia na zdraví a v rámci trestného konania prebehlo aj znalecké dokazovanie, znalec vypracoval znalecký posudok k zraneniam žalobcu, v ktorom konštatoval, že poranenia vznikli viacnásobným pôsobením násillia miernej až strednej intenzity na rôzne časti hlavy a do oblasti hrudníka. Tiež sa v posudku vyjadril k výške náhrady za bolesť a poškodenie zdravia ohodnotil 20 bodmi, čo pri hodnote jedného bodu 16,10 eur predstavuje 322 eur. Žalovaný bol za svoj skutok právoplatne odsúdený trestným rozkazom súdu prvej inštancie, žalobca bol so svojimi nárokmi na náhradu škody odkázaný na občianskoprávne konanie. Na výzvu žalobcu žalovaný nebol ochotný zaplatiť bolestné. Neskôr žalobca rozšíril svoj nárok o náhradu na strate na zárobku počas PN vo výške

173,76 eur, ktorý nárok upravil neskôr na sumu 82 eur s poukazom na § 446 O. z., úrok z omeškania si uplatnil pri oboch nárokoch od 27.6.2014. Žalovaný nárok žalobcu neuznal s tým, že v trestnom konaní bol viackrát podrobne vypočítaný a bol to práve žalobca, ktorý prvý napadol žalovaného a spôsobil mu vážne zranenia, pričom do bitky sa zapojilo najmenej ďalších šesť osôb, ktoré mu mali spôsobiť zranenia, o ktorých žalobca tvrdí, že mu ich spôsobil žalovaný. Zranenia žalovaného spôsobené žalobcom boli podstatne vážnejšie a žalovaný bol dlhodobo PN. Zranenia žalobcu boli spôsobené cudzími osobami a nie sú v príčinnej súvislosti s konaním žalovaného. K tomuto navrhol predvolať a vypočítať svedkov vypočítaných v prípravnom konaní. Poukázal aj na prebiehajúce konanie v trestnej veci proti žalobcovi ako obžalovanému a navrhol konanie v predmetnej veci prerušiť a vyčkat' na výsledok v trestnej veci, v ktorej bude preukázané, ako sa skutok v skutočnosti stal. Súd prvej inštancie vychádzal zo skutkového stavu veci a to, že 5.6.2014 bola na súde prvej inštancie podaná obžaloba na žalovaného, podľa skutkovej vety mal žalovaný 19.10.2013 na diskotéke päšťou udrieť do nosa a následne opakovane do zadnej časti hlavy žalobcu, čím mu spôsobil zranenia s dobou liečenia od 19.10. do 25.10.2013, spojenú s PN od 19.10. do 28.10.2013 a tým sa mal dopustiť prečinu ublíženia na zdraví a prečinu výtržníctva. Podľa znaleckého posudku 2/2014, vypracovaného v trestnom konaní znalcom MUDr. Ronaldom Suchým dňa 14.1.2014, zranenia žalobcu z medicínskeho hľadiska sú považované za ľahké, ktoré nezanechávajú žiadne trvalé následky, vznikli dňa 19.10.2013 pôsobením násillia miernej až strednej intenzity na rôzne časti hlavy a do oblasti hrudníka. PN žalobcu trvala od 19.10.2013 do 28.10.2013 a je primeraná utrpeným poraneniam. Bolesťné určil znalec na 20 bodov. Vznik hodnotiteľného sťaženia spoločenského uplatnenia znalec nepredpokladal. Trestným rozkazom súdu prvej inštancie z 9.6.2014 pod č. k. 1T/122/2014-102 bol žalovaný uznaný za vinného za spôsobené zranenia zistené u žalobcu a bol mu za to uložený úhrnný peňažný trest. Žalobca ako poškodený bol so svojimi nárokmi na náhradu škody odkázaný na občianskoprávne konanie. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť 27.6.2014. Dňa 23.11.2015 bola na súde prvej inštancie podaná obžaloba na žalobcu. Podľa skutkovej vety mal žalobca 19.10.2013 na diskotéke udrieť tehloú žalovaného do hlavy, následkom čoho utrpel ľahký otras mozgu a tržnú ranu na čele, ktoré zranenia si vyžiadali dobu liečenia od 19.10. do 7.11.2013 a PN, na základe lekárskeho správ a znaleckého posudku, čím sa mal dopustiť prečinu ublíženia na zdraví a prečinu výtržníctva. Vec je vedená na súde prvej inštancie pod sp. zn. 4T/158/2015. Vyhodnotením vykonaného dokazovania dospel súd prvej inštancie k záveru, že žaloba bola podaná dôvodne a nárok žalobcu bol preukázaný. Základnými predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu v zmysle § 420 O. z. sú 1. porušenie právnej povinnosti, 2. existencia škody, 3. príčinná súvislosť medzi protiprávnym konaním a škodou a 4. zavinenie. V danom prípade právny základ nároku je daný (právoplatným) uznaním viny žalovaného v trestnom konaní, s poukazom na závery znaleckého posudku bolo preukázané v súvislosti so spôsobenými zraneniami žalobcovi práve protiprávne konanie žalovaného a tým jeho zavinenie. Nebol tu daný dôvod na prerušenie konania v súvislosti s prebiehajúcim ďalším trestným konaním (vedeným voči žalobcovi), nakoľko v tomto trestnom konaní sa skúmajú zranenia žalovaného ako poškodeného a zisťuje sa, kto je za ne zodpovedný. Predmetom skúmania už určite nebudú (opätovne) zranenia žalobcu. Preto súd spor prejednal a vo veci rozhodol, pričom vzhľadom na uvedené súd žalobe vyhovel (keď žalovaný výšku nároku nesporeoval). Zároveň súd žalobcovi priznal aj nárok na úrok z omeškania z priznanej istiny, keďže žalovaný sa s úhradou preukázateľne dostal do omeškania. Počiatok omeškania nároku žalobcu na bolesťné určil súd v súlade s návrhom žalobcu (po márnej výzve na zapltenie bolesťného) a pri nároku na náhradu mzdy určil počiatok omeškania dňom nasledujúcim po doručení podania s uplatnením tohto nároku v tomto konaní (do toho času žalovaný o nároku nevedel). Nad rámec priznaného časového obdobia žalobný nárok zamietol. V časti o trovách konania svoje rozhodnutie odôvodnil právne ust. § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 a 2 CSP, vecne len úspechom žalobcu v spore (zamietnutá bola len nepatrná časť žalobného nároku), z ktorého dôvodu priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Proti tomuto rozsudku zjavne iba v jeho vyhovujúcej časti veci samej a v časti náhrady trov konania podal včas odvolanie žalovaný, s návrhom na jeho zmenu v napadnutej časti zamietnutím žaloby a rozhodnutím o náhrade trov konania v prospech žalovaného. Odvolateľ dôvodil, že si je vedomý skutočnosti, že bol trestným rozkazom Okresného súdu v Dunajskej Strede sp. zn. 1T/122/2014 z 9.6.2014 uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona a z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, ktorý trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť 27.6.2014. Nárok žalobcu však neuznáva z dôvodu, že nespôsobil zranenie žalobcovi a táto skutočnosť ani nikdy nebola preukázaná. Nepodal odvolanie v zákonnej lehote proti trestnému rozkazu, pretože zmeškal lehotu na podanie odporu, v skutočnosti sa však skutok vôbec nestal tak, ako to žalobca uvádza. Žalovaný 19.10.2013 v spoločnosti viacerých osôb prišiel do obce Okoč na tvár

miesta, kde už predtým žalobca vyvolal nedorozumenia, žalovaný sa opýtal žalobcu z akého dôvodu napádal jeho brata a žalobca ho okamžite napadol a žalovaný sa inštinktívne bránil tak, že ho jedenkrát udel. Po údere žalovaného sa zapojili do bitky najmenej 6 ďalší prítomní a žalobca žalovaného opätovne surovo napadol, spôsobil mu vážne zranenie, následkom ktorého bol okamžite odvezený do nemocnice a žalovaný žalobcovi utrpené zranenia nespôsobil. Žalobcu zbili osoby tam prítomné a z uvedeného dôvodu nie je žalovaný ochotný uhrádzať bolesť a stratu na zárobku za skutok, ktorý nespôsobil. Od zahájenia trestného stíhania žalovaný tvrdil, že vec evidovaná pod sp. zn. 1T/122/2014 a vec evidovaná pod sp. zn. 4T/158/2015 má byť pojednávaná ako jedna vec. V danej veci totiž je obžalovaný žalobca pre prečin výtržníctva a pre prečin ublíženia na zdraví osobe žalovaného. V danej veci boli vypočutí svedkovia navrhnutí obžalovaným, ako aj svedkovia, ktorých navrhoval vypočuť žalovaný a ktorý objasnili priebeh výtržníctva a ublíženia na zdraví, ktorý je v úplnom rozpore so zistením pravdy v konaní 1T/122/2014. Vážne zranenie žalovanému spôsobil žalobca, ale zranenia, ktoré utrpel žalobca mu žalovaný nespôsobil, spôsobili ich iné osoby a z uvedeného dôvodu mu náhradu škody nemá záujem zaplatiť. Žalovaný má záujem po zistení skutočnej pravdy zahájiť konanie o obnovu konania vo veci 1T/122/2014, pretože od začiatku tvrdí, že zranenia, ktoré utrpel žalobca nepochádzajú od neho.

3. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného vyjadril tak, že navrhol rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti z dôvodu jeho vecnej správnosti potvrdiť. Ďalej uviedol, že dôvody, ktoré žalovaný uvádza vo svojom dovolaní nie sú zákonnými odvolacími dôvodmi podľa § 365 ods. 1 písm. a/ až h/ CSP a ani tie svoje dôvody žalovaný zákonným ustanovením § 365 ods. 1 písm. a/ až h/ CSP neoznačil. V odvolaní opakuje tvrdenia už uvedené na súde prvej inštancie, ku ktorým sa žalobca viackrát písomne vyjadril, v ktorej súvislosti poukázal na svoje písomné vyjadrenia z 12.2.2016 a 19.6.2017. Uviedol, že tvrdenia žalovaného nie sú právne relevantné pre rozhodnutie v predmetnej veci a preto nemôžu byť ani odvolacími dôvodmi. Žalovaný zastúpený právnym zástupcom nevie pochopiť, že v konaní o náhrade škody za ublíženie žalobcovi na zdraví žalovaným trestným činom, súd prvej inštancie podľa § 193 vety tretej CSP je viazaný rozhodnutím - trestným rozkazom z 9.6.2014 pod č. k. 1T/122/2014-102, ktorým trestný súd právoplatne vyslovil vinu žalovaného za ublíženie žalobcovi na zdraví a uložil žalovanému za to trest podľa Trestného zákona, takže v otázke, kto je pasívne právne legitimovaný na náhradu škody za ublíženie žalobcovi na zdraví v konaní o náhradu škody v predmetnej veci poukazom na § 193 CSP a § 186 ods. 1 a 2 CSP, podľa ktorých skutočnosti známe súdu z jeho úradnej činnosti ako aj právne predpisy zverejnené alebo oznámené v zierke zákonov SR sa nedokazujú. Predmetom dokazovania na súde prvej inštancie nie je otázka pasívnej právnej legitimácie žalovaného v tomto konaní na náhradu žalobcovi škody, ktorú mu spôsobil trestným činom, prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s trestným činom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, za čo už bol odsúdený právoplatne trestným rozkazom súdom prvej inštancie pod č. k. 1T/122/2014-102. Taktiež nie je predmetom dokazovania ublíženie žalobcovi na zdraví žalovaným v trestnom konaní 4T/158/2015, kde je žalobca obvinený, že spôsobil ublíženie na zdraví žalovanému, čo je úplne iný skutok a je právne irelevantný jeho výsledok pre rozhodnutie súdu prvej inštancie v predmetnej veci o náhrade škody. Žiadal odvolanie žalovaného odmietnuť z dôvodu jeho neopodstatnenosti a neodôvodnenia riadne podľa zákona. Uzavrel, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vychádza z vykonaného dokazovania a zo zisteného objektívneho skutkového a právneho stavu vo veci pred súdom z vykonaných dôkazov a opiera sa o právny poriadok Slovenskej republiky a preto je v súlade so zákonom.

4. Odvolací súd vo veci rozhodoval podľa ustanovení zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), účinného od 1.7.2016, ktorým bol zrušený zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších zmien a doplnení (ďalej aj „O.s.p.“), keďže podľa § 470 ods. 1 CSP ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti a podľa ods. 2 vety prvej rovnakého ustanovenia právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozsudku súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), postupom

bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti veci samej treba navzdory námietkam žalovaného považovať za vecne správny, keď súd prvej inštancie v miere postačujúcej pre rozhodnutie zistil skutkový stav, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec aj správne posúdil po právnej stránke.

Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne; podľa ods. 2 rovnakého ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd nemal (napriek opačnému názoru odvolateľa) dôvod nesúhlasiť s argumentáciou použitou súdom prvej inštancie na podporu ním zvoleného spôsobu rozhodnutia vo veci samej (tak ako táto - rozumej argumentácia - vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozsudku). U dôvodov predostretých súdom prvej inštancie dostatočne jasne a i objektívne presvedčivo by tak zásadne postačovalo i len konštatovať ich správnosť a odvolať sa na ne (prvá časť ust. § 387 ods. 2 CSP), odvolací súd však aj v tejto konkrétnej veci musí učiniť zadosť tiež povinnosti vyporiadať sa s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní (§ 387 ods. 3 veta druhá CSP) a preto, ale aj pre celkovú úplnosť nad rámec už uvedeného súdom prvej inštancie dopĺňa (§ 387 ods. 2 CSP in fine) nasledovné:

5. Podľa § 193 vety tretej CSP ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihniteľný podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti.

Podľa R 35/1993: V občianskom súdnom konaní je súd viazaný nielen rozhodnutím súdu v trestnom konaní, o tom, že bol spáchaný trestný čin a kto ho spáchal, ale aj právnou kvalifikáciou skutku a tým aj formou zavinenia predpokladanom trestným zákonom.

Súd v civilnom konaní je viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihniteľný podľa osobitných predpisov a kto ho spáchal; viazanosť sa vzťahuje iba na výrok, nie na odôvodnenie rozhodnutia. Z výroku o vine je potom nutné vychádzať ako z celku a brať do úvahy jeho právnu a skutkovú časť s tým, že rieši naplnenie skutkovej podstaty trestného činu (priestupku, správneho deliktu) konkrétnym konaním páchatel'a. Rozsah viazanosti rozhodnutím o tom, že bol spáchaný trestný čin (priestupok, správny delikt) a kto ho spáchal, je daný tým, do akej miery sú znaky skutkovej podstaty trestného činu (priestupku, správneho deliktu) zároveň významnými okolnosťami pre rozhodnutie o uplatnenom nároku.

V predmetnej veci boli súdom prvej inštancie na pojednávaní okrem iných vykonané aj dôkazy Trestným rozkazom Okresného súdu Dunajská Streda z 9.6.2014 pod č. k. 1T/122/2014-102 a obžalobou Okresnej prokuratúry Dunajská Streda z 18.11.2015 pod zn. 1PV 1021/13/2201-56.

Trestným rozkazom Okresného súdu Dunajská Streda z 9.6.2014 pod č. k. 1T/122/2014-102 bol žalovaný uznaný za vinného, že dňa 19.10.2013 v čase okolo 01,00 hod. v obci R., okres P. W., v O. zv. F. O., kde sa konala diskotéka päšťou udrel do nosa žalobcu, dôsledkom čoho sa poškodený zohol, kedy ho opakovane znova udrel do zadnej časti hlavy, čím menovanému spôsobil traumou capitis - pomliaždenie hlavy, oderky a pomliaždenie nosa, tváre, čela a pomliaždenie hrudníka s dobou liečenia od 19.10.2013 do 25.10.2013 spojenú s PN v trvaní od 19.10.2013 do 28.10.2013, následne napadol aj prítomnú I. S. a to tak, že ju najprv v predmetnom bare sotil, kedy sa udrela o stôl a následne kedy vyšli udrel menovanú päšťou do tváre, následkom čoho spadla, čím je spôsobil odreninu na pravom predlaktí - ľahký úraz bez následkov s predpokladanou dobou liečenia od 19.10.2013 do 21.10.2013, teda inému úmyselne ublížil na zdraví, dopustil sa na mieste verejnosti prístupnom a verejne výtržnosti tým, že napadol iného, čím spáchal prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, za čo bol odsúdený k úhrnnému peňažnému trestu vo výške 400 eur, pre prípad zmarenia peňažného trestu mu bol uložený náhradný trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov a podľa § 228 ods. 1 Trestného poriadku súd poškodeného - žalobcu s jeho nárokmi na náhradu škody odkázal na občianskoprávne konanie. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť 27.6.2014.

Z podania Okresnej prokuratúry Dunajská Streda z 18.11.2015 pod zn. 1PV 1021/13/2201-56 vyplýva, že podáva obžalobu na žalobcu preto, že dňa 19.10.2013 v čase okolo 01,00 hod. v obci R., okres P. W. na terase O. zv. F. O. v ktorom sa konala diskotéka udrel do hlavy tehloou žalovaného, ktorý z dvora baru odchádzal, následkom čoho utrpel ľahký otras mozgu a tržnú ranu na čele, ktoré zranenia si vyžiadali dobu liečenia od 19.10.2013 do 7.11.2013 a pracovnú neschopnosť v trvaní od 22.10.2013 na základe

lekárskych správ a znaleckého posudku č. 01/2014 vypracovaného znalcom z odboru zdravotníctvo, odvetvie chirurgia a traumatológia MUDr. Ronaldom Suchým, teda inému úmyselne ublížil na zdraví, dopustil sa fyzicky, na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného, čím spáchal prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák.. Obžaloba bola podaná na Okresný súd Dunajská Streda 23.11.2015, vec bola vedená pod sp. zn. 4T/158/2015.

Odvolací súd je názoru, že opis skutkov tak ako sú uvedené vo vyššie uvedenom trestnom rozkaze a obžalobe (na žalobcu) vylučujú spoluzavinenie (§ 441 O.z.), ktoré ani žalovaný v predmetnej veci netvrdil (popieral len svoje zavinenie). Jedná sa o 2 rozdielne skutky, ktoré boli aj v trestných konaniach posudzované samostatne, v obžalobe (na žalobcu) sa uvádza iný skutok ako ten, z ktorého si žalobca uplatnil nárok (skutok popísaný v trestnom rozkaze). Žalovaný nenamietal výšku uplatnených nárokov, tvrdil len, že nespôsobil zranenie žalobcovi a táto skutočnosť ani nikdy nebola preukázaná, že zmeškal lehotu na podanie odporu proti trestnému rozkazu a že sa skutok vôbec nestal tak ako to uvádza žalobca, že žalobcu zbili iné osoby ako žalovaný a že žalovaný mieni zahájiť konanie o obnovu konania 1T/122/2014. K týmto jeho námietkam odvolací súd poukazuje na vyššie uvedený výklad ust. § 193 vety tretej CSP a stotožňuje sa so záverom súdu prvej inštancie, že súd v civilnom konaní je viazaný nielen rozhodnutím súdu v trestnom konaní, o tom, že bol spáchaný trestný čin a kto ho spáchal, ale aj právnou kvalifikáciou skutku a tým aj formou zavinenia predpokladanou trestným zákonom, teda súd prvej inštancie a rovnako i odvolací súd sú viazaní právoplatným Trestným rozkazom Okresného súdu Dunajská Streda z 9.6.2014 pod č. k. 1T/122/2014-102, že bol spáchaný prečin popísaný v skutkovej vete a že tento spáchal žalovaný, ktoré znaky skutkovej podstaty boli zároveň významnými okolnosťami pre rozhodnutie o žalobcom uplatnených nárokoch. Preto nemohli obstáť tvrdenia žalovaného, že skutok sa vôbec nestal tak ako to uvádza žalobca a že žalobcu zbili iné osoby ako žalovaný. Iba zamýšľané podanie žaloby na obnovu konania bolo bez právneho významu, rovnako ako tvrdenie o zmeškaní lehoty na podanie odporu proti trestnému rozkazu.

6. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku ako aj celého obsahu spisu dospel k záveru, že súd prvej inštancie zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom pre vyhlásenie rozhodnutia, pre svoje skutkové zistenia vzal do úvahy skutočnosti, ktoré vyplynuli z vykonaných dôkazov, prednesov strán, listinných dôkazov, žiadne podstatné skutočnosti, ktoré boli v tomto konaní vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli za konania najavo neopomenul. Odvolací súd nezistil, že by prvoinštančný súd porušil zásady vyplývajúce z ust. § 191 CSP v súvislosti s hodnotením dôkazov, jasne a výstižne vysvetlil, ktoré skutočnosti považoval za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, pričom svoje skutkové zistenia správne subsumoval pod aplikované právne predpisy a daný právny vzťah správne právne posúdil. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie náležite, podrobne a logicky odôvodnil, odôvodnenie napadnutého rozsudku dalo jasné a zrozumiteľné odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nároku a obranou proti takému uplatneniu. Súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia. Súd prvej inštancie postačujúco odôvodnil svoje rozhodnutie; jeho zdôvodnenie ako celok spĺňa parametre zákona na odôvodnenie rozsudku, je v ňom totiž dostatočne vysvetlené z ktorých dôkazov pri rozhodovaní vychádzal aj ako vec - zistený skutkový stav - právne posúdil. Za odňatie možnosti konať pred súdom v žiadnom prípade nemožno považovať to, že súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv, či požiadaviek strany, ktorá je nespokojná s právnymi závermi, tým nemohlo dôjsť k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý súdny proces. Do práva na spravodlivý proces totiž nepatrí právo účastníka konania (strany), aby sa súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04), ani právo na to, aby bol účastník konania (strana) pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa rozhodlo v súlade s jeho požiadavkami (I. ÚS 50/04).

Odvolací súd riadiaci sa týmito úvahami a osvojujúci si aj dôvody súdu prvej inštancie preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti veci samej podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil, čo sa týkalo aj vecne správneho a odvolacími dôvodmi nespochybného rozhodnutia o trovách prvoinštančného konania.

7. Podľa § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP tak, že procesne plne úspešnému žalobcovi priznal právo na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, a to z dôvodu, že strana, ktorá mala plný úspech vo veci (žalobca), má nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov proti strane, ktorá vo veci úspech nemala (žalovaný), keď odvolací súd nevidel v predmetnej veci žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali výnimočné nepriznanie náhrady trov konania (§ 257 CSP).

8. Tento rozsudok prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/. (§ 421 ods. 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/. (§ 422 ods. 1 CSP)

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. (§ 424 CSP)

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77. (§ 425 CSP)

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil. (§ 426 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods.1 CSP)

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods.2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. (§ 429 ods.1 CSP)

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 ods.2 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. (§ 431 ods. 1 CSP)

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada. (§ 431 ods. 2 CSP)

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. (§ 432 ods.1 CSP)

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. (§ 432 ods.2 CSP)

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom. (§ 433 CSP)

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 434 CSP)

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania. (§ 435 CSP)